

CiU i PP refermen la seva aliança en política econòmica

ERC s'oposa als pressupostos de la «Catalunya de peatge»

El Parlament de Catalunya entra en la recta final de l'aprovació dels darrers pressupostos de la Generalitat d'aquesta legislatura, que situen el seu deute en uns 2 bilions de pessetes, com a conseqüència del mal finançament pactat repetidament per CiU amb els governs del PSOE i del PP, i també per la mala gestió d'una administració autonòmica que ha perpetuat els mals «tics» de la burocràcia espanyola, sumats a una utilització propagandística dels recursos públics.

Amb l'escenificació d'un nou tira-i-afluixa electoralista entre CiU i PP a Madrid primer i al Parlament de Catalunya després, Pujol no només ha tornat a gaudir d'una còmoda majoria parlamentària per aprovar els pressupostos, sinó que a més ha tornat a tapar mediàticament un debat sobre la gestió del seu govern —com ja va fer-ho amb el debat de política general—

anunciant just el dia abans de la votació de les esmenes a la totalitat, les línies mestres de la proposta de CiU per al nou sistema de finançament; un anunci que aprofità a bastament el conseller Artur Mas per desviar tant com va ser possible les crítiques per tal de presentar un futur ple de solucions als problemes mal reconeguts del present.

Josep Huguet intervenint en un ple al Parlament de Catalunya.

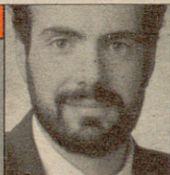
Així, el 24 de novembre, ERC, IC, PSC i el Grup mixt defensaren les seves respectives esmenes a la totalitat al projecte de pressupostos que responen, segons el diputat Josep Huguet, a un model

de «dependència política i econòmica que consolida la Catalunya de peatge», ja que la baixa inversió pública en sectors com la sanitat, les obres viàries o l'ensenyament fa que ens trobem amb →

opinió

Joan Ridao

president del Consell Nacional

Ara sí que toca

Precisament ara que el Govern del PP es mostra disposat a traspasar al País Basc la competència per convocar referèndums, els vots i la miopia política de CiU i PSC acaben de frustrar una iniciativa d'ERC al Parlament perquè la Generalitat pugui convocar aquest tipus de consultes populars, sobre qüestions d'especial transcendència social com els peatges, el finançament o la sanitat d'una banda, però també per plantejar obertament el dret a l'autodeterminació, vorejant l'actual marc constitucional o provocant directament el conflicte jurídic constitucional; com en el cas del Quebec, on aquest tipus de plebiscits, per bé que s'ajusten al dret internacional, no tenen cap ti-

pus de reconeixement legal però resulten d'inqüestionable acceptació social i es troben sancionats favorablement per una recent sentència de la Cort Suprema del Canadà.

Una vegada més, els dos partits majoritaris han badat i desaprofitat una oportunitat immillorable per augmentar el poder polític de Catalunya i, de pas, han donat ales als qui insinuen que les cartes que el PP està disposat a jugar amb certa intel·ligència política en el procés de pacificació d'Euskadi, inclosa la reforma de la Constitució, no són bones per a nosaltres. Per si això fos poc, en aquest cas, CiU ha deixat clar, en públic i en privat, que ara no toca, que malgrat votar fa poc a favor de reiterar

retòricament el dret de Catalunya a l'autodeterminació, no creu oportú ni sotmetre aquest dret a consulta entre la ciutadania ni gastar un gram de pólvora per plantejar la possibilitat de disposar d'un instrument de democràcia directa i participativa com el referèndum. Al seu torn, el PSC, dirigint-se als escons d'ERC, ha subratllat que la proposta és «una bona idea», però que si el que es vol és convocar un referèndum d'autodeterminació, que no es compta amb ells. Tot plegat, com va afirmar Carod-Rovira durant el debat parlamentari, sembla com si uns i altres tinguessin por que es convoqués un referèndum per l'autodeterminació i prosperés.

Una demostració més, doncs,

que la dreta i l'esquerra que han protagonitzat la transició són incapaces de liderar ara una nova etapa per a aquest país. Que els inflamats verbalismes i declaracions nacionalistes dels uns i el sucursalisme ideològic i l'acomplexament nacional dels altres, són la causa que estem perdent el tren de la Història; són en l'origen de la renúncia a unes possibilitats polítiques i legals que aviat tindrà el País Basc i que avui ja tenen la majoria d'estats, però també alguns àmbits territorials inferiors com les regions italianes, daneses o portugueses, per una banda; i per l'altra, les mateixes que disposen de seleccions esportives nacionals: Illes Fèroe, Escòcia o Gal·les.

«una Catalunya privatitzada de la qual treuen benefici els seus amics i els partits centralistes que, amb els diners dels impostos aconseguits aquí, reguen els horts de vots que tenen en propietat de Madrid cap al Sud».

Huguet va posar com a exemples dels «amics» de CiU els sectors que controlen els peatges de les autopistes, les escoles concertades, els subministradors de fàrmacs i els buròcrates que gestionen alguns dels instituts creats per la Generalitat, la utilitat dels quals és només «publicitària».

El diputat d'ERC xifrà en 4

milions de pessetes la quantitat de diners que cada família catalana acumula de deute públic amb la suma del pagament del deute acumulat per la Generalitat i la quantitat dels impostos que paguen i no es reinverteixen al país, dades que qüestionen el suposat increment en partides socials d'aquests pressupostos, ja que, al seu parer, el govern de CiU «ha fet un exercici d'il·lusió que supera el mag Copperfield a l'hora de fer aparèixer inversions que després no són tals o de fer desaparèixer deute davant els ulls incrèduls del públic».

El Parlament exigeix a Telefónica que no cobri les connexions fallides a Internet

Jordi Ausàs

El Parlament de Catalunya va aprovar per unanimitat, el 4 de novembre, una proposició no de llei d'ERC que insta la Generalitat a actuar davant el Govern central i l'empresa Telefónica perquè no cobri als usuaris les trucades fallides al servei Infovia, que dona accés a la xarxa telemàtica Internet.

La proposta d'ERC, presentada a iniciativa del diputat Josep Bargalló, es va debatre a la Comissió de Política Territorial i va ser

defensada pel diputat Jordi Ausàs, que va argumentar que en aquests moments el servei d'Infovia s'ha de pagar, independentment de si s'hi accedeix o no, «la qual cosa comporta un guany il·lícit per part de Telefónica».

Ausàs va indicar que, en l'actualitat, en una trucada normal, si el número sol·licitat comunica o no respon, a l'usuari no se li factura aquesta trucada. Telefónica, en canvi, cobra 11,4 pessetes per cada trucada superior als quinze segons, s'hagi aconseguit o no l'accés a la xarxa Internet.

CiU i PSC impedeixen que Catalunya pugui convocar referèndums

En el ple del Parlament de l'11 de novembre CiU, PSC, PP i Grup Mixt van votar en contra de la proposta legislativa d'ERC per què la Generalitat de Catalunya pogués convocar referèndums per a qualsevol qüestió d'interès general, com ara l'autodeterminació.

Aquest rebuig dels partits de Pujol i Maragall es produïa pocs dies després que es conegués que el govern Aznar estudia la possibilitat de transferir aquesta competència al País Basc, com a element del procés de negociació política que ha d'iniciar-se en breu.

Aquesta proposta, que suposaria la modificació de la Llei 2/1980, que impedeix als parlaments autonòmics convocar referèndums, se sumava a una altra per al traspàs de totes les competències previstes a l'article 150.2 de la Constitució espanyola, entre elles la de convocatòria de referèndums, que actualment estan vetats a les autonomies, ja que la seva convocatòria depèn del Congrés de Diputats i territorialment afecta sempre a tot l'Estat.

La proposta va ser qualificada

ERC denuncia el conseller Subirà a la fiscalia per irregularitats econòmiques

El fiscal en cap del TSJC, José Maria Mena, el passat dia 13 de novembre obrí les diligències d'investigació sobre el Departament d'Indústria, Comerç i Turisme arran de la denúncia que li presentà personalment el diputat d'ERC Joan Puigcercós.

La denúncia respon a les irregularitats comptables detectades a les oficines de Turisme de la Generalitat a les ciutats de Moscou, Kíev i Riga, ja que en cap documentació del Departament dirigit per Antoni Subirà figuren els ingressos del cobrament del *visatour*—la documentació necessària per visitar un país estranger— que suposen uns cinc dòlars per turista que visita el Principat.

Aquesta greu irregularitat comptable, que pot significar diversos centenars de milions de pessetes comptant que enguany és previst que el nostre país hagi rebut la visita de 300.000 de ciutadans russos i de les repúbliques bàltiques, ja va moure a inicis d'estiu la petició parlamentària d'investigar la documentació de la seu del Consorci Turisme de Catalunya, investigació que ha estat obstaculitzada per responsables del Departament tots aquests mesos.

La presentació de la denúncia

Joan Puigcercós a la fiscalia.

a la fiscalia va ser decidida per ERC després que en diverses accions de control parlamentari el conseller de CiU s'hagués negat a donar cap explicació d'aquestes irregularitats.

La presumpta existència de casos de corrupció de Turisme, algunes de les quals ja s'arrosseguen de la gestió de l'exconseller Lluís Alegre, han mogut també a la resta de formacions parlamentàries de l'oposició a denunciar aquest Departament davant la fiscalia, i a donar suport a la reclamació de dimissió d'Antoni Subirà formulada per Joan Puigcercós el dia abans de l'entrevista, just després que al ple del Parlament el conseller convergent es tornés a negar a donar cap explicació respecte les irregularitats denunciades.

«bona idea, però inviable», afegia amb tota claredat que «si el que volen és convocar un referèndum d'autodeterminació, que no comptin amb nosaltres».

En la defensa al ple, el portaveu d'ERC afirmà que la postura de CiU era la conseqüència «d'haver passat per l'adreçador seguint ordres de Madrid» i va afirmar que darrere dels vots negatius hi ha «la por que la Generalitat pogués convocar un referèndum per a l'autodeterminació i que prosperés», perquè «prefereixen continuar pagant i callant» davant Madrid.

ERC es reuneix amb les direccions d'EUiA i IU

Carod-Rovira i Anguita defensen el dret a l'autodeterminació

El 3 de novembre les direccions d'ERC i d'EUiA van mantenir la seva «primera reunió formal» després de la constitució del nou referent d'IU al Principat. El coordinador general d'EUiA, Antoni Lucchetti, va obrir les portes a la col·laboració entre «**dues forces d'esquerra que tenen punts de vista similars en varis assumptes**», entre els que cità la seva aposta per donar suport a les mobilitzacions reivindicatives de la ciutadania.

En aquesta línia de relacions polítiques, el 25 de novembre la direcció d'ERC es reunia amb la d'IU, encapçalada per Julio Anguita, amb la voluntat d'establir un marc de diàleg permanent després d'anys d'incomunicació.

Des d'ERC, a més, hi havia un especial interès en conèixer el contingut del document elaborat per IU «Estat federal, plurinacional i solidari», que va permetre constatar les coincidències que hi ha amb aquesta formació de l'esquerra espanyola sobre el respecte al dret a l'autodeterminació dels pobles i la realitat plurinacional de l'Estat espanyol. Anguita subratllà que IU dona suport al dret a l'autodeterminació amb totes les seves conseqüències, ja que el futur de Catalunya només depèn de la voluntat dels seus ciutadans.

El secretari general d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, satisfet amb la trobada, va afirmar que «**ja era hora que una força d'esquerra**

Julio Anguita, Juan Manuel Patón i Josep-Lluís Carod-Rovira durant la reunió entre ERC i IU.

espanyola sortís en defensa del dret a l'autodeterminació perquè forma part de la cultura política de l'esquerra de tot el món». Així mateix, Carod-Rovira valorà posi-

vament que un document polític de l'esquerra «**no destil·li nacionalisme espanyol com acostuma a passar amb l'altra esquerra espanyola**».

Carod-Rovira, Pujol i Maragall presenten les seves propostes per al nou finançament

ERC proposa aconseguir que la Generalitat ingressi més de 3 bilions de pessetes anuals

En el marc de les 1es Jornades d'Economia de la Fundació Josep Irla, que aplegaren destacats representants del món acadèmic, empresarial i sindical del país, el secretari general d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, presentà la proposta del partit, oberta al conjunt de forces socials i polítiques, per tal que el Principat assolís en els propers anys el concert econòmic com a nou sistema de finançament autonòmic, amb el qual es recuperés la bilateralitat de relacions fora del «café para todos» i la gent es beneficiés directament del avantatge que ja gaudeixen des de fa anys els ciutadans bascos.

La proposta que la Generalitat de Catalunya recapti i gestioni la totalitat dels impostos que paguen els ciutadans i ciutadanes del Principat, dins un plantejament més ampli d'aconseguir quotes de sobirania en tot allò que té a veure amb la política econòmica i industrial d'un país, s'ha vist recentment reforçada pels resultats d'un llibre-estudi encarregat per Òmnium Cultural en el qual es demostra que l'espòli fiscal que pateix aquesta part de la nació catalana és d'uns 1,2 bilions de pessetes anuals.

La proposta d'ERC compta amb dues fases d'aplicació. Inicial-

ment el Principat contribuiria a les despeses de l'Estat en uns 250.000 milions, més uns 300.000 milions —el 25% de l'actual dèficit fiscal— en concepte de fons de cooperació, destinats a projectes de desenvolupament i millora dels serveis públics de territoris de l'Estat espanyol menys desenvolupats, lluny del concepte de «solidaritat» territorial amb el qual reguen el vot captiu els barons del PSOE i del PP. Posteriorment, com a conseqüència de l'increment competencial i del gradualisme del fons de cooperació, cadascuna de les partides es reduiria a uns 150.000 milions.

Solidaritat sí

Els nostres impostos, a Catalunya

Cap a la independència.

ARA, CONCERT ECONÒMIC

ERC llança el 1993 una campanya en defensa del concert econòmic com a sistema de finançament.

D'aquesta manera, si en la primera fase l'increment pressupostari català pujaria uns 900.000 milions, amb la segona s'arribaria a 1,2 bilions, amb els quals la Generalitat de Catalunya —que té ara 2 bilions de deute— podria gestionar més de 3 bilions anuals de pessetes.

Al costat de l'exposició d'aquest pla, el líder d'ERC va oferir a Jordi Pujol i a Pasqual Maragall un

«**acord previ al cicle electoral centrat en l'àmbit competencial i de finançament**» amb l'objectiu d'assolir la sobirania fiscal. Amb els diputats d'aquestes tres forces, més altres que s'hi podrien sumar, s'arribaria la majoria de dos terços al Parlament necessària per a emprendre una reforma de l'Estatut i abordar amb força la negociació amb Madrid la modificació de la LOFCA.

agenda nacional

desembre

dl	dm	dc	dj	dv	ds	dii
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

gener

				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

23 desembre Concert pel dret a l'autodeterminació

Barcelona

Doctor Calypso
Obrint Pas
Mount Zion
Oprimits

31 desembre Diada de Mallorca
Palma

17 gener Diada de Menorca
Maó

Escola de Tardor 1998

Xavier Almagro, Jaume Oliveras i Josep-Lluís Carod-Rovira, durant la cloenda.

Més de 300 persones van participar a l'Escola de Tardor d'ERC que, amb el lema «L'esquerra municipal avança», es va celebrar a Tarragona el cap de setmana del 14 i 15 de novembre.

Aquesta segona escola de formació organitzada per ERC a la tardor va tenir enguany un caràcter monotemàtic. Davant les properes eleccions municipals, la direcció nacional del partit va decidir convocar aquestes jornades amb una perspectiva exclusivament municipalista. D'aquesta manera, en diversos debats, es van tractar aquells temes que configuren el dia a dia d'un ajuntament: serveis personals i polítiques socials; promoció econòmica i ocupació; participació ciutadana; medi ambient; política de sòl i urbanisme; hisenda local i govern local.

Per demanar la documentació entregada als assistents, poseu-vos en contacte amb la Secretaria de Política Municipal.

sol·licituds d'afiliació

Durant el mes d'octubre s'han rebut a la Secretaria Nacional d'Organització i Finances 34 sol·licituds d'afiliació a ERC. En total, sumen 168 sol·licituds enguany.

BCN.Eixample

Josep Bru i Garcia

BCN.Sant Andreu

Enric Martí i Marrassé

BCN.Sarrià-Sant Gervasi

Mariona Comes i Bordas

Badalona

Ignasi Costa i Herrero

Rosita Queralt i Oltra

Campdevàno

Marc Puig i Orriols

Canovelles

Francesc Espauella i Afan de Rivera

Castellar del Vallès

Jordi Ballart i Cerdà

Cunit

Esteban Domingo Soriano

Josefa Mora Belmonte

Deltebre

Gervasi Aspa i Casanova

Esparguera

Josep Rovira i Tarragó

La Garriga

Joan Cubilla i Vila

Jaume Garriga i Payerol

Miquel Pujol i Jordà

Manuel Vilar i Bayó

Granollers

Guillem Aranda i Torrents

Aleix Canals i Compan

Hostalric

Lluís Bonjoch i Codina

Olot

Alfred Mingo i Sánchez

El Papiol

Fàtima Figueras i Pagès

Joan Pagès i Gil

Sant Feliu de Codines

Joan Petitbò i Bellavista

Sant Joan Despí

Maria Assumpció Sales i Albertí

Sort

Antoni Baron i Pereira

Tarragona

Ramon Domènech i Sentís

Tortosa

Ricard Forés i Gargallo

Ester Martí i Accensi

Lluís Martí i Santos

València

Agustí Cerdà i Argent

El Vendrell

Roser Pros i Roca

Vidreces

Jordi Ros i Rabert

Vilafranca del Penedès

Fina Carbonell i Amatllé

Josep Cusiné i Coral

llibre recomanat

La discussió, elaboració i posterior aprovació per part del Parlament de Catalunya de la Llei de Política Lingüística ha estat un dels esdeveniments polítics que més debat i opinions va generar al llarg del 1997. La intensitat del debat i la implicació en el mateix d'actors polítics, socials, econòmics i mediàtics és una prova de la importància que la llengua, i més concretament el procés de normalització lingüística té al nostre país.

La constatació que el debat sobre la política lingüística no és nou i que tampoc s'exhaureix amb l'elaboració i posterior aprovació de la Llei de Política Lingüística, ha portat a la Fundació Jaume Bofill a sol·licitar un primer estudi sobre la tramitació de la llei al professor de Ciències Polítiques de la UAB, i militant d'ERC **Jordi Argelaguet**, el qual coneix prou bé els debats polítics a l'entorn de la normalització del català ja que la seva tesi doctoral va girar sobre aquesta qüestió.

El llibre aborda amb rigorositat el debat generat al Parlament de Catalunya i només fa alguna referència al debat sorgit a través dels mitjans de comunicació i al protagonitzat per grups socials, degut a la necessitat d'acotar l'objecte d'estudi.

Tio Canya

feu-vos socis/es de la nova seu social de l'esquerra nacional

c. regomir 18-22 08002 barcelona
tel. 93 451 83 95 e-mail: tiocanya@domini.net
número de compte 2013 0609 42 0200502565

ESQUERRA NACIONAL ÉS EDITADA
PER LA SECRETARIA D'IMATGE I COMUNICACIÓ

DIPÒSIT LEGAL B-3690-1995

IMPRESA EN PAPER RECICLAT

COORDINACIÓ JOSEP VALL
REDACCIÓ DANIEL CONDEMINAS
REVISIÓ LINGÜÍSTICA ANNA SIMÓ

SEU NACIONAL D'ERC
VILLARROEL, 45
08011 BARCELONA
TELÈFON 934 53 60 05
FAX 933 23 71 22
E-MAIL bustla@erc.cat.org
INTERNET www.erc.cat.org